

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE
FINANČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE

Šmartinska cesta 55, p.p. 631, 1001 Ljubljana

T: 01 478 38 00
F: 01 478 39 00
E: gfu.fu@gov.si
www.fu.gov.si

DAVEK NA DODANO VREDNOST

Podrobnejši opis

5.4. izdaja, FEBRUAR 2021 ~~DECEMBER 2019~~

KAZALO

1.0	OBDAVČLJIVE TRANSAKCIJE	4
1.1	Dobava blaga	4
1.1.1	Skladiščenje na odpoklic	4
1.2	Pridobitev blaga znotraj Unije	4
1.3	Opravljanje storitev	4
1.4	Uvoz blaga	4
2.0	DAVČNI ZAVEZANEC	4
2.1	Davčni zavezanec, identificiran za namene DDV	5
2.2	Mali davčni zavezanec	5
2.3	Pravna oseba, ki ni davčni zavezanec	6
3.0	IDENTIFIKACIJA ZA NAMENE DDV	6
4.0	IZDAJANJE RAČUNOV	7
5.0	KNJIGOVODSTVO	7
6.0	OBRAČUN DDV	7
6.1	Predložitev obračuna	7
6.2	Davčno obdobje	8
6.3	Plačilo DDV	8
7.0	REKAPITULACIJSKO POROČILO	11
8.0	OBDAVČLJIVI DOGODEK IN NASTANEK OBVEZNOSTI OBRAČUNA	12
	DDV	12
9.0	DAVČNE STOPNJE	12
10.0	DAVČNA OSNOVA ZA OBRAČUN DDV	13
11.0	KRAJ OBDAVČITVE Z DDV	13
11.1	Kraj obdavčitve blaga	13
11.1.1	Prodaja blaga na daljavo	14
11.1.2	Kraj dobave blaga pri instaliranju ali montiranju blaga	14
11.2	Kraj pridobitve blaga znotraj Unije	14
11.3	Kraj opravljanja storitev	15
11.3.1	Kraj opravljanja storitev, ki jih opravijo posredniki	15
11.3.2	Kraj opravljanja storitev pri storitvah v zvezi z nepremičninami	15
11.3.3	Kraj opravljanja prevoza	15
11.3.4	Najem prevoznih sredstev	15
11.3.5	Kraj opravljanja storitev pri kulturnih in podobnih storitvah, pomožnih prevoznih storitvah in storitvah v zvezi s premočninami	15
11.3.6	Storitve opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež zunaj Unije	16
11.3.7	Kraj opravljanja telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronskih storitev osebam, ki niso davčni zavezanci	16
11.3.8	Restavracijske storitve in storitve cateringa	16
11.3.9	Restavracijske storitve in storitve cateringa za potrošnjo na krovu ladij, zrakoplovov ali na vlakih	17
11.4	Kraj uvoza blaga	17
12.0	OPROSTITVE DDV	17
14.0	VRAČILO DDV	18
14.1	Vračilo DDV na podlagi obračuna DDV	18
14.2	Vračilo na podlagi zahtevka za vračilo	18
14.2.1	Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici	18
14.2.2	Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v Sloveniji v drugi državi članici	18
14.2.3	Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v tretji državi	19

14.3	Vračilo DDV v potniškem prometu.....	19
15.0	POSEBNE UREDITVE.....	19
15.1	Posebna ureditev za male davčne zavezanca	19
15.2	Posebna ureditev za kmete.....	19
15.3	Pavšalno nadomestilo za kmete.....	19
15.4	Posebna ureditev za potovalne agencije	20
15.5	Posebna ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in	20
	starine	20
15.6	Posebna ureditev za investicijsko zlato.....	20
15.7	Posebna ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja	20
	ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo.....	20
	sedeža znotraj Unije.....	20
15.8	Posebna ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja	20
	ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci s sedežem	20
	znotraj Unije, vendar ne v državi članici potrošnje.....	20
15.9	Posebna ureditev obračunavanja DDV po plačani realizaciji	20
15.10	Posebna ureditev za opravljanje storitev mednarodnega občasnega.....	21
	cestnega prevoza potnikov	21
16.0	MOTORNA VOZILA	21
16.1	Novo motorno vozilo	21
16.2	Rabljeno motorno vozilo.....	22

1.0 OBDAVČLJIVE TRANSAKCIJE

1.1 Dobava blaga

Dobava blaga pomeni prenos pravice do razpolaganja s premoženjem v stvareh kot lastnik in ni nujno, da je bil že opravljen prenos lastninske pravice na blagu.

Za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, se šteje tudi uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca. Davčni zavezanec od blaga, ki ga pridobi v okviru opravljanja dejavnosti, uporabi pa ga za zasebne namene ali ga brezplačno odtuji ali pa ga uporabi za druge namene kot za namene svoje dejavnosti, obračuna DDV pod pogojem, da je za to blago izkoristil pravico do odbitka DDV.

Za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, pa se ne šteje brezplačno dajanje poslovnih vzorcev pod določenimi pogoji ter dajanje daril manjših vrednosti, pri čemer je vrednost darila manj kot 20 evrov.

Prenos blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca, ki ga opravi davčni zavezanec v drugo državo članico, se prav tako šteje za dobavo blaga, opravljeno za plačilo.

1.1.1 Skladiščenje na odpoklic

V skladu z 9.a členom ZDDV-1 se za dobavo blaga iz Slovenije v drugo državo članico, opravljeno za plačilo, ne šteje prenos blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca, če se prenos opravi v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic.

Več o tem v podrobnejšem opisu [Spremembe zakonodaje na področju DDV](#) (poglavje 2.0, 2. točka – Posebna ureditev skladiščenja na odpoklic).

1.2 Pridobitev blaga znotraj Unije

Pridobitev blaga znotraj Unije pomeni pridobitev pravice do razpolaganja z blagom (ni pomembna pridobitev lastninske pravice) kot da bi bil pridobitelj lastnik, ki ga pridobitelju odpošlje ali odpelje v Slovenijo iz druge države članice prodajalec, pridobitelj ali druga oseba za račun enega od njiju. Da je neka dobava blaga predmet obdavčitve v Sloveniji kot pridobitev blaga znotraj Unije, morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

- prodajalec je davčni zavezanec, identificiran za DDV v drugi državi članici,
- promet je opravljen za plačilo ali se šteje, da je opravljen za plačilo,
- blago je pridobljeno na ozemlju Slovenije,
- pridobitelj je davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji.

Posebej opozarjamo, da so pridobitve novih prevoznih sredstev obdavčene po načelu namembne države. Navedeno pomeni, da fizična oseba iz Slovenije, ki nabavi novo prevozno sredstvo v drugi državi članici EU ter ga pripelje v Slovenijo, DDV plača v Sloveniji in ne v državi, kjer je novo prevozno sredstvo nabavila.

1.3 Opravljanje storitev

Opravljanje storitev pomeni vsako transakcijo, ki ni dobava blaga in lahko med drugim vključuje odstop premoženjskih pravic, obveznost opustitve dejanja ali dopustitve dejanja ali stanja ter opravljanje storitev na podlagi zakona ali odločbe.

1.4 Uvoz blaga

Uvoz blaga pomeni vsak vnos blaga v Unijo, ki v skladu s carinskimi predpisi nima statusa blaga Unije ali blaga, ki je uvoženo iz tretje države, pa znotraj Unije ni sproščeno v prost promet v skladu s carinskimi predpisi. Uvoz blaga je tudi vsak vnos drugega blaga v Unijo s tretjega ozemlja.

2.0 DAVČNI ZAVEZANEC

Davčni zavezanec je oseba, ki:

- deluje neodvisno in samostojno,
- opravlja kjer koli katero koli ekonomsko dejavnost,
- opravlja ekonomsko dejavnost ne glede na to, ali ustvarja dobiček ali ne.

Za davčnega zavezanca se šteje tudi oseba, ki priložnostno dobavi novo prevozno sredstvo v drugo državo članico, vendar se ji za namene DDV ni treba identificirati.

Državni organi so davčni zavezanci, če opravljajo dejavnost ali transakcije, ki se sicer opravljajo na trgu. Več v zvezi z obravnavo državnih organov kot davčnih zavezancev najdete na naslednji povezavi [Osebe javnega prava in DDV](#) (podrobnejši opisi).

Davčni zavezanci niso zaposleni in druge osebe, ki jih na delodajalca vežejo pogodba o zaposlitvi ali kakršne koli druge pravne vezi, ki glede nadzora in navodil v zvezi z delom, načina opravljanja dela, plačila za opravljeno delo in drugih odgovornosti delodajalca, kažejo na odvisno razmerje med delodajalcem in delojemalcem.

Za namene uporabe pravil o kraju opravljanja storitev, je davčni zavezanec tudi davčni zavezanec, ki poleg obdavčljivih transakcij opravlja tudi neobdavčljive transakcije in pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, je pa identificirana za namene DDV. Tak davčni zavezanec in pravna oseba sta davčna zavezanca za vse storitve, ki so jima bile opravljene.

2.1 Davčni zavezanec, identificiran za namene DDV

Davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, je davčni zavezanec, ki je pridobil identifikacijsko številko za DDV, ker je izpolnil vsaj enega izmed pogojev:

- davčni zavezanec, ki je v zadnjih 12 mesecih presegel oz. je verjetno, da bo presegel 50.000 evrov obdavčljivega prometa in se je identificiral na namene DDV,
- davčni zavezanec, predstavnik gospodinjstva, ki dobavlja blago in storitve v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, od višine 7.500 evrov skupnega dohodka te dejavnosti v okviru kmečkega gospodinjstva za zadnje koledarsko leto (davčni organ mu izda identifikacijsko številko za DDV po uradni dolžnosti),
- davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije opravi pridobitev blaga zaradi njegovih transakcij, ki so povezane z opravljanjem dejavnosti zunaj Slovenije,
- davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, ki pridobiva blago znotraj Unije, skupni znesek njegovih pridobitev v tekočem koledarskem letu pa preseže 10.000 evrov oz. se je prostovoljno odločil za obračunavanje DDV,
- davčni zavezanec, ki ima sedež v Sloveniji in opravlja storitve na ozemlju druge države članice, za katere je plačnik DDV v skladu s 196. členom [Direktiva Sveta 2006/112/ES](#) izključno prejemnik storitev in
- vsak davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, katerima se opravijo storitve iz prvega odstavka 25. člena tega zakona, če te storitve opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji.

2.2 Mali davčni zavezanec

Mali davčni zavezanec je:

- davčni zavezanec, ki v obdobju zadnjih 12 mesecev ne preseže oz. ni verjetno, da bo presegel znesek 50.000 evrov obdavčljivega prometa in se ni prostovoljno odločil za obdavčitev,
- davčni zavezanec, predstavnik gospodinjstva, ki dobavlja blago in storitve v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, do višine 7.500 evrov skupnega dohodka te dejavnosti v okviru kmečkega gospodinjstva za zadnje koledarsko leto, ki se ni prostovoljno odločil za obdavčitev,
- davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije opravlja le oproščene dobave blaga in storitev, od katerih se DDV ne sme odbiti.

2.3 Pravna oseba, ki ni davčni zavezanec

Pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, je državni organ, organizacija, organ lokalne Unije ter druga oseba javnega prava, kadar opravlja dejavnost ali transakcije kot organ oblasti, tudi če pobira takse, prispevke in druge dajatve ter plačila v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami.

Vendar pa se pri opravljanju dejavnosti ali transakcij štejejo za davčne zavezance v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami, če bi njihova obravnava, kot da niso davčni zavezanci, povzročila znatno izkrivljanje konkurence.

3.0 IDENTIFIKACIJA ZA NAMENE DDV

Vsaka oseba mora davčnemu organu prijaviti, kdaj začne opravljati dejavnost kot davčni zavezanec, in predložiti zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV (obrazca [DDV-P2](#) in [DDV-P3](#)). Davčni zavezanec mora davčnemu organu prijaviti tudi vsakršno spremembo v zvezi z dejavnostjo in prenehanje opravljanja dejavnosti. Obveznost predložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke pa se ne nanaša na male davčne zavezance, ki so oproščeni obračunavanja DDV.

Mali davčni zavezanec pa se ne glede na višino opravljenega prometa oziroma katastrskega dohodka lahko prostovoljno vključi v sistem DDV. Svojo izbiro mora vnaprej priglasiti davčnemu uradu v elektronski obliki in jo uporabljati najmanj 60 mesecev.

Mali davčni zavezanec nima pravice do odbitka DDV, niti ga ne sme izkazovati na izdanih računih.

Plačila DDV pa niso oproščene:

1. dobave novih prevoznih sredstev;
2. dobave blaga in storitev, ki jih v Sloveniji opravi davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža.

Obdavčljivi promet (50.000 evrov) pa obsega naslednje zneske, brez DDV:

- znesek obdavčenih dobav blaga in storitev;
- znesek oproščenih transakcij pri izvozu, oproščenih transakcij v zvezi z mednarodnim prevozom, oproščenih transakcij, ki se obravnavajo kot izvoz ter oproščenih storitev posrednikov;
- znesek transakcij z nepremičninami, zakonsko točno določenih finančnih transakcij ter zavarovalnih storitev, razen če so te transakcije postranske transakcije.

V obdavčljivi promet, se ne všteva odtujitev opredmetenih ali neopredmetenih osnovnih sredstev.

V obdavčljivi promet se pri fizični osebi všteva obdavčljiv promet, ki ga fizična oseba dosega iz naslova opravljanja neodvisne gospodarske dejavnosti (kot samostojni podjetnik, zasebnik oziroma fizična oseba).

Zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV mora predložiti tudi vsak davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec in opravlja pridobitve blaga znotraj Unije, razen če gre za transakcije, ki niso predmet obdavčitve v skladu s 4. členom [ZDDV-1](#).

Zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV mora predložiti tudi vsak davčni zavezanec, ki ima sedež v Sloveniji in opravlja storitve na ozemlju druge države članice, za katere je plačnik DDV v skladu s 196. členom [Direktiva Sveta 2006/112/ES](#) izključno prejemnik storitev in vsak davčni zavezanec, za katerega se na ozemlju Republike Slovenije opravijo storitve, za katere je v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena [ZDDV-1](#) dolžan plačati DDV.

Davčni zavezanec mora zahtevek za izdajo identifikacijske številke ([DDV-P2](#) ali [DDV-P3](#)) predložiti v elektronski obliki prek sistema [eDavki](#).

Vprašanja in odgovore v zvezi z identifikacijo lahko najdete na naslednji povezavi:

4.0 IZDAJANJE RAČUNOV

Za opravljeno dobavo blaga ali storitev je treba izdati račun. Račun lahko v imenu in za račun davčnega zavezanca izda tudi kupec blaga ali naročnik storitev ali tretja oseba ob predpisanih pogojih. Davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije opravi več posameznih dobav blaga ali storitev, lahko izda skupni račun pod predpisanimi pogoji.

Davčni zavezanec izda poenostavljeni račun za opravljeno dobavo blaga ali storitev na ozemlju Slovenije, če:

1. jo je opravil drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, ter za predplačila, prejeta od katere izmed teh oseb in znesek na računu, brez DDV, ni višji od 100 evrov ali
2. jo je opravil končnemu potrošniku ali
3. izda dokument oziroma sporočilo, ki spreminja prvoten račun in se nanj nedvoumno nanaša.

Poenostavljeni račun se ne sme izdati za dobave blaga ali storitev, ki jih davčni zavezanec opravi v drugo državo članico, v kateri je treba plačati DDV, in je oseba, kateri je bila opravljena dobava, dolžna plačati DDV.

Račun se lahko izda v papirni ali elektronski obliki.

Več v zvezi z računi je navedeno na naslednji povezavi [Računi](#).

5.0 KNJIGOVODSTVO

Davčni zavezanec lahko vse informacije za izračun davčne obveznosti zagotavlja v svojem knjigovodstvu. Posebej pa morajo voditi evidenco o določenih prenosih blaga v drugo državo članico ter evidenco prejetega blaga od davčnega zavezanca iz druge države članice, v zvezi s katerim je bila opravljena cenitev ali delo na tem blagu.

V 86. členu [ZDDV-1](#) so navedene posebne obveznosti v zvezi s hrambo računov. Tako mora vsak davčni zavezanec zagotoviti hrambo kopij računov, ki jih izda sam, ali njegov kupec ali naročnik ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun, ter vseh računov, ki jih je prejel.

Če se davčni zavezanec, ki ima sedež na ozemlju Slovenije odloči, da kopije računov, ki jih je izdal, in račune, ki jih je prejel, hrani zunaj ozemlja Slovenije, mora predhodno o tem obvestiti davčni organ.

Davčni zavezanec mora račune hraniti v svoji izvorni, papirni ali elektronski obliki, v kateri so bili poslani ali dani na razpolago. Lahko pa račune, ne glede na njihovo izvorno obliko, hrani tudi na mikrofilmu, drugem mediju ali v elektronski obliki, če ti načini hrambe onemogočajo spremembo ali izbris podatkov oziroma omogočajo reproduciranje računov v izvorni obliki. Če se računi hranijo z elektronskimi sredstvi, se morajo z elektronskimi sredstvi hraniti tudi podatki, ki jamčijo pristnost izvora in celovitost vsebine.

Rok za hrambo izdanih in prejetih računov je 10 let, za račune v zvezi z nepremičninami pa 20 let.

6.0 OBRAČUN DDV

6.1 Predložitev obračuna

Vsak davčni zavezanec mora davčnemu organu predložiti obračun DDV, ki mora vsebovati vse podatke, potrebne za izračun davka, za katerega je nastala obveznost obračuna, in za odbitke, kakor tudi skupno vrednost transakcij v zvezi z obračunanim davkom in opravljenimi odbitki ter vrednost vseh oproščenih transakcij.

Obračun DDV mora davčni zavezanec predložiti davčnemu organu do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja, vendar so določene izjeme, in sicer:

- če davčni organ v inšpekcijskem nadzoru ugotovi, da obstaja utemeljen sum, da obračunani DDV od določene dobave ne bo plačan, s sklepom določi, da mora davčni zavezanec predložiti obračun DDV pred zakonsko določenim rokom za predložitev obračuna DDV in za davčno obdobje, ki je krajše od koledarskega meseca oziroma trimesečja. V tem primeru mora davčni zavezanec davek plačati v 8 dneh po poteku roka za predložitev obračuna DDV. Za preostanek davčnega obdobja mora predložiti obračun DDV v roku, ki je sicer predpisan za predložitev obračuna DDV;
- davčni zavezanec, ki opravlja transakcije znotraj Unije, in je dolžan predložiti rekapitulacijsko poročilo, mora predložiti obračun DDV do 20. dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja;
- v primeru prenehanja identifikacije za namene DDV, osebnega stečaja, postopka prisilne poravnave, stečaja, likvidacije in smrti davčnega zavezanca.

Davčni zavezanec mora predložiti obračun DDV ne glede na to, ali je za davčno obdobje, za katero predloži obračun, dolžan plačati DDV. Obračun DDV morate predložiti tudi, če v določenem mesecu ne prejmete storitve, od katere morate obračunati DDV (v tem primeru oddate prazen obračun).

Davčni zavezanec mora obračun DDV predložiti v elektronski obliki, prek sistema [eDavki](#).

6.2 Davčno obdobje

Davčno obdobje je koledarski mesec. Če je davčni zavezanec v preteklem koledarskem letu dosegel obdavčljiv promet blaga in storitev v vrednosti do vključno 210.000 evrov, je davčno obdobje koledarsko trimesečje, vendar to velja le, če ne opravlja transakcij znotraj Unije in ni dolžan predložiti rekapitulacijskega poročila.

Za davčnega zavezanca, ki pridobi identifikacijsko številko za DDV, je, ne glede na vrednost pričakovanega prometa, prvih 12 mesecev davčno obdobje koledarski mesec. Tudi za davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji, ter za nekatere druge osebe je davčno obdobje koledarski mesec.

Zakon določa davčno obdobje še za nekatere posebne primere kot na primer v primeru začetka postopka prisilne poravnave, likvidacije ali stečaja in ob njihovem končanju, v primeru smrti davčnega zavezanca ter tudi, če dvomi o upravičenosti dodelitve identifikacijske številke za DDV.

6.3 Plačilo DDV

DDV mora plačati vsak davčni zavezanec, ki opravi obdavčljivo dobavo blaga ali storitev, razen v primerih, v katerih je v skladu z [ZDDV-1](#) dolžna DDV plačati druga oseba. V določenih primerih je tako plačnik DDV lahko tudi naročnik storitve oziroma kupec blaga. DDV mora plačati tudi vsaka oseba, ki na računu izkaže DDV.

Davčni zavezanec mora plačati DDV v državni proračun najpozneje zadnji delovni dan naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja, če ni z zakonom drugače določeno.

Na podlagi obračuna [DDV-O](#) se DDV plača na prehodni davčni podračun - proračun države SI56011008881000030, referenca je: SI19 DŠ-62006.

Oseba, ki ni identificirana za namene DDV in pridobi novo prevozno sredstvo, plača DDV na podlagi odločbe davčnega organa.

Pri uvozu blaga se DDV plačuje, kot da bi bil uvozna dajatev, se pa lahko prejemnik blaga - davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, kot plačnik DDV odloči, da bo DDV od uvoza izkazal v obračunu DDV (če je prejemnik davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, je pa identificiran za namene DDV v Sloveniji, mora predhodno imenovati še davčnega zastopnika, ki

je solidarno odgovoren za plačilo DDV od uvoza). Več o tem je dostopno v [Navodilu o formalnostih vezanih na plačevanje uvoznega DDV](#).

6.3.1 Mehanizem obrnjene davčne obveznosti

Mehanizem obrnjene davčne obveznosti se uporablja za:

- storitve gradbenih del;
- storitve najemanja osebja za opravljanje storitev v gradbenem sektorju;
- dobave zemljišč in zgradb, za katere je dobavitelj uporabil opcijo obdavčitve;
- dobave železnih in neželeznih kovinskih odpadkov, ostankov in rabljenega materiala, vključno s polizdelki od predelave, izdelave ali taljenja železnih in neželeznih kovin ter njihovih zlitin ter dobava pol predelanih izdelkov iz železnih in neželeznih kovin ter s tem povezane storitve predelave;
- prenos pravic do emisije toplogrednih plinov, kakor so opredeljene v zakonu, ki ureja varstvo okolja.

To pomeni, da so namesto dobaviteljev dolžni obračunati in plačati DDV prejemniki dobav in naročniki storitev ter plačniki predplačil v zvezi z opravljenimi dobavami ali storitvami. Hkrati z obračunom imajo tudi pravico do odbitka DDV, seveda ob izpolnjevanju pogojev za odbitek DDV ter v velikosti, ki je zanje običajna.

Mehanizem obrnjene davčne obveznosti v navedenih sektorjih se uporablja le v primerih dobav blaga in opravljanja storitev, ki jih opravi davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, drugemu davčnemu zavezancu, identificiranemu za namene DDV v Sloveniji.

Davčni zavezanec, ki opravlja dobave blaga ali storitev, za katere se uporablja mehanizem obrnjene davčne obveznosti v navedenih sektorjih, mora davčnemu organu v poročilu (Obrazec PD-O) preko portala [eDavki](#) poročati o vseh dobavah, ki jih opravil za druge davčne zezavance in so določeni kot plačniki davka. Davčni zavezanec mora predložiti poročilo za koledarski mesec, v katerem je opravil zadevne dobave, ali v katerem mora popraviti podatke o zadevnih dobavah iz preteklih obdobj.

Več na naslednji povezavi [Mehanizem obrnjene davčne obveznosti v določenih sektorjih](#).

6.3.2 Sistem solidarne odgovornosti

Vsak davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, je solidarno odgovoren za plačilo DDV, če iz objektivnih okoliščin izhaja, da je vedel oziroma bi moral vedeti, da sodeluje pri transakcijah, katerih namen je izogibanje plačilu DDV.

Dokazovanje okoliščin, da je davčni zavezanec vedel oziroma bi moral vedeti, da sodeluje pri transakciji, ki je del utaje DDV, je na strani davčnega organa. Če davčni organ ugotovi, da je dobava blaga ali storitev sestavni del transakcij, katerih namen je izogibanje plačilu DDV, davčnega zavezanca, ki sodeluje v teh transakcijah, o takih okoliščinah obvesti in ga opozori na njegovo solidarno odgovornost za plačilo DDV, če bo še naprej udeležen v takih transakcijah. Od dneva prejema takega obvestila se šteje, da je davčni zavezanec vedel, da z nakupom sodeluje pri transakcijah, katerih namen je izogibanje plačilu DDV.

Davčni organ lahko davčnemu zavezancu, kateremu je opravljena dobava, na njegovo zahtevo posreduje informacijo o tem, ali je njegov dobavitelj predložil obračun DDV.

6.4 Popravljanje napak v obračunu DDV

Davčni zavezanec lahko najpozneje do začetka davčnega inšpekcijskega nadzora oziroma do vročitve odmerne odločbe oziroma do začetka postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka vključi popravke napak iz preteklih davčnih obdobj v tekoči obračun DDV. Popravljanje napak v obračunu DDV na podlagi samoprijave ni več mogoče, ko prvič nastopi ena izmed okoliščin iz prejšnjega stavka (88.b člen ZDDV-1).

Davčni zavezanec v primeru popravka napak iz preteklih obdobij v tekočem obračunu, ker je bila davčna obveznost izkazana prenizko oziroma presežek previsoko, obračuna in plača obresti v višini 3 % letno.

Davčni zavezanec vključi popravke za pretekla davčna obdobja v ustrezna polja obračuna DDV, hkrati pa mora v razdelek »Samoprijava/popravek« zaradi izračuna obresti vpisati znesek DDV (pozitivne vrednosti), ki je predmet popravka, po posameznih davčnih obdobjih. V tabelo se vpiše davčno obdobje, za katerega davčni zavezanec popravlja podatke.

Obresti se izračunajo za obdobje od prvega dne, ki sledi zadnjemu delovnemu dnevnu naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja, v katerem bi moral biti vključen pravilen znesek DDV, do poteka roka za plačilo DDV po obračunu, v katerem je vključen pravilen znesek DDV, če gre za povečanje davčne obveznosti, oziroma do dneva predložitve obračuna, v katerem je vključen pravilen znesek DDV, če gre za zmanjšanje presežka DDV.

Davčni zavezanec, ki je že predložil obračun DDV in je pred iztekom roka za predložitev tega obračuna ugotovil, da je obračunal napačno davčno obveznost, lahko že vloženi obračun nadomesti z novim, razen če ni po tem obračunu zahteval vračilo DDV.

Davčni zavezanec, ki popravi napake iz preteklih davčnih obdobij v skladu z 88.b členom ZDDV-1, se razbremeni odgovornosti za prekršek.

Več o popravljanju napak iz preteklih obdobij v tekočem obračunu DDV po 88.b členu je navedeno v [Pojasnilu FURS, št. 4230-145/2017 z dne 7.3.2017 in 20.6.2019.](#)

6.5 Predložitev obračuna DDV po roku za predložitev

Davčni zavezanec lahko najpozneje do začetka davčnega inšpekcijskega nadzora oziroma do vročitve odmerne odločbe oziroma do začetka postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka predloži obračun DDV, ki ga ni predložil v predpisanem roku. Predložitev obračuna DDV na podlagi samoprijave ni več mogoča, ko prvič nastopi ena izmed okoliščin iz prejšnjega stavka (88. c člen ZDDV-1).

V primeru predloženega obračuna DDV na podlagi samoprijave se od zneska izkazane obveznosti obračunajo obresti v višini 3 % letno. Davčni zavezanec mora izkazano obveznost in obresti plačati hkrati s predložitvijo obračuna DDV. Tako predloženega obračuna se ne sme nadomestiti z novim.

Davčni zavezanec mora znesek DDV (pozitivno vrednost) za tekoče davčno obdobje zaradi izračuna obresti vpisati tudi v razdelek »Samoprijava/popravek«. Če obračun izkazuje presežek oziroma je brez obveznosti in brez presežka (vrednost 0), se vpiše vrednost 0. Če se oddaja samoprijava in hkrati popravki za preteklo obdobje, se vpišejo tudi popravki za pretekla obdobja, za katerega davčni zavezanec popravlja podatke.

Obresti se izračunajo za obdobje od prvega dne, ki sledi zadnjemu delovnemu dnevnu naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja, za katerega bi moral biti predložen obračun DDV, do dneva predložitve obračuna DDV.

Če po predložitvi obračuna DDV na podlagi samoprijave davčni organ ugotovi, da pogoji za samoprijavo niso izpolnjeni, s sklepom zavrne obračun v delu, ki se nanaša na obresti, predložen obračun DDV pa obravnava kot obračun DDV, predložen po izteku predpisanega roka. V tem primeru se za čas od poteka roka za plačilo davka do plačila davka obračunajo zamudne obresti v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

Davčni zavezanec, ki naknadno predloži obračun DDV v skladu z 88.c členom ZDDV-1, se razbremeni odgovornosti za prekršek.

6.6 Predlog za predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka

Davčnemu zavezancu, ki iz opravičljivih razlogov ne more predložiti davčnega obračuna v predpisanem roku, davčni organ na njegov predlog dovoli predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka v skladu z 52. členom [Zakona o davčnem postopku \(ZDavP-2\)](#). Za opravičljive razloge se štejejo utemeljeni razlogi, ki jih davčni zavezanec ni mogel predvideti oziroma odvrniti in preprečujejo predložitev davčnega obračuna v predpisanem roku.

Predlog za predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka mora davčni zavezanec vložiti najpozneje v osmih dneh od dneva, ko je prenehal obstajati vzrok, zaradi katerega je v zamudi, vendar najpozneje v treh mesecih od dneva, ko se je iztekel rok za predložitev davčnega obračuna.

Davčni zavezanec mora v predlogu za predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka navesti razloge in jih dokazati, če dokazov ne more ali še ne more predložiti, pa to pojasniti. Če davčni zavezanec predlog za predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka vložijo po poteku roka za predložitev davčnega obračuna, mora predlogu predložiti tudi davčni obračun.

Če davčni zavezanec ne predloži obračuna hkrati s predlogom, davčni organ v primeru dovolitve rok za predložitev davčnega obračuna določi s sklepom.

Davčni obračun, ki je predložen v skladu z dovoljenjem davčnega organa po izteku predpisanega roka, se šteje za pravočasno vložena. Davčni zavezanec v obračunu DDV označi polje »Vloga za predložitev po roku«.

Če davčni zavezanec predloži obračun DDV v skladu z dovoljenjem davčnega organa po izteku zakonsko predpisanega roka, mora davek plačati hkrati s predložitvijo obračuna DDV. Rok za vračilo davka na podlagi obračuna DDV, predloženega v skladu z dovoljenjem davčnega organa po izteku zakonsko predpisanega roka, se šteje od dneva, ko davčni organ prejme obračun DDV.

7.0 REKAPITULACIJSKO POROČILO

Vsak davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, mora davčnemu organu na obrazcu RP-O predložiti rekapitulacijsko poročilo o osebah, identificiranih za DDV:

- katerim je dobavil blago pod pogoji iz 1. in 4. točke 46. člena [ZDDV-1](#),
- prejemnikov blaga, katerim je opravil prenos blaga v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic,
- prejemnikov blaga, katerim je dobavil blago, ki je bilo skladiščeno na odpoklic,
- katerim je dobavil blago, ki mu je bilo dobavljeno na način pridobitve blaga znotraj Unije v skladu s četrtem odstavkom 23. člena [ZDDV-1](#) (drugi v verigi pri tristranskih poslih),
- katerim je opravil storitve, ki niso storitve, ki bi bile oproščene plačila DDV v državi članici, v kateri je transakcija obdavčljiva, in za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom [Direktiva Sveta 2006/112/ES](#).
- katerim bo opravil storitve, za katere je bilo prejeto predplačilo, ki niso storitve, ki bi bile oproščene plačila DDV v državi članici, v kateri je transakcija obdavčljiva, in za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom [Direktiva Sveta 2006/112/ES](#).

Rekapitulacijsko poročilo morajo predložiti tudi davčni zavezanci – dobavitelji blaga, ki opravijo prenos blaga iz Slovenije v drugo državo članico v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic (blago se prenese v drugo državo članico z namenom kasnejše dobave drugemu davčnemu zavezancu, ki je v trenutku prenosa blaga že znan). Več o tem v podrobnejšem opisu [Spremembe zakonodaje na področju DDV](#) (poglavje 2.0, 2. točka – Posebna ureditev skladiščenja na odpoklic).

Davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, mora rekapitulacijsko poročilo predložiti davčnemu organu do 20. dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja (npr. za davčno obdobje januar ga predloži do 20. 2.).

Rekapitulacijsko poročilo davčni zavezanec predloži v elektronski obliki prek sistema [eDavki](#). Davčni zavezanec predloži rekapitulacijsko poročilo za koledarski mesec, v katerem je opravil transakcijo znotraj Unije ali v katerem mora izvršiti popravek za pretekla obdobja poročanja.

8.0 OBDAVČLJIVI DOGODEK IN NASTANEK OBVEZNOSTI OBRAČUNA DDV

Obdavčljivi dogodek nastane, ko je blago dobavljeno oz. so storitve opravljene ali ko je opravljena pridobitev blaga znotraj Unije, pri uvozu pa, ko je blago uvoženo. Obveznost obračuna DDV nastane, ko nastane obdavčljiv dogodek.

[ZDDV-1](#) za nekatere primere določa drugačna pravila glede nastanka obdavčljivega dogodka in obveznosti obračuna DDV (npr. pri predplačilih, če račun ni izdan, zaporednih dobavah, dobavah blaga v drugo državo članico in pri prenosih blaga za namene svojega podjetja v drugo državo članico, pri storitvah, za katere je DDV dolžan plačati prejemnik storitve).

Pri dobavah blaga v drugo državo članico oz. pri pridobitvah blaga znotraj Unije je nastanek obveznosti obračuna DDV vezan na 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek. V primerih, ko je račun izdan pred potekom navedenega roka, nastane obveznost obračuna DDV na dan izdaje računa.

Če je uvoženo blago zavezano carini, kmetijskim prelevmanom ali dajatvam z enakim učinkom, obveznost obračuna DDV nastane takrat, ko nastane obdavčljivi dogodek za te dajatve in s tem obveznost obračuna teh dajatev.

9.0 DAVČNE STOPNJE

Predpisane so tri stopnje DDV, splošna (22 %), nižja (9,5 %) in posebna nižja stopnja (5 %). Za blago, pridobljeno znotraj Unije, se uporablja enaka stopnja DDV, ki se uporablja za dobavo enakega blaga na ozemlju Slovenije.

Z nižjo stopnjo DDV (9, 5 %) je obdavčeno:

- hrana, žive živali, semena, rastline in primesi, ki so namenjene za pripravo hrane;
- dobava vode;
- zdravila, vključno z izdelki za nadzorovanje rojstev in z izdelki za higiensko zaščito;
- medicinska oprema, pripomočki in druga sredstva, ki so namenjena za lajšanje ali zdravljenje okvare ali invalidnosti in so namenjena izključno za osebno uporabo;
- prevoz oseb in njihove osebne prtljage;
- vstopnine za razstave, gledališča, muzeje, za ogled naravnih znamenitosti, kinematografske in glasbene prireditve, cirkuse, sejme, zabaviščne parke, živalske vrtove in podobne kulturne in športne prireditve;
- avtorske pravice književnikov in skladateljev ter storitve izvajalskih umetnikov;
- dobava določenih umetniških predmetov, zbirk in starin;
- stanovanja, stanovanjski in drugi objekti, namenjeni za trajno bivanje, ter deli teh objektov, če so del socialne politike, vključno z gradnjo, obnovo in popravili;
- obnova in popravila zasebnih stanovanj, razen materialov, ki so bistven del vrednosti dobave;
- čiščenje oken in čiščenje zasebnih gospodinjstev;
- živali za pitanje, semena, sadike, gnojila, fitofarmacevtska sredstva, biotična sredstva za varstvo rastlin ter storitve, ki so namenjene izključno uporabi v kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu;
- dajanje nastanitvenih zmogljivosti v najem v hotelih in podobnih nastanitvenih obratih, vključno z nastanitvenimi zmogljivostmi v domovih in drugih nastanitvenih obratih ter oddajanjem prostorov za šotore, prikolice in podobne premične objekte;

- uporaba športnih objektov;
- storitve pokopa in upepelitve, skupaj s prometom blaga, ki je z njimi neposredno povezan in ga opravi izvajalec pogrebnih storitev;
- storitve javne higiene;
- manjša popravila koles, čevljev in usnjenih izdelkov, oblačil in gospodinjanskega perila, (vključno s krpanjem in predelavo);
- storitve domačega varstva (kot pomoč na domu in varstvo otrok, skrb za ostarele, obolele ali invalide);
- frizerske storitve;
- dobava lončnic, sadik, rezanega cvetja.

S posebno nižjo stopnjo DDV v višini 5 % je obdavčena dobava, vključno s knjižnično izposajo, knjig, časopisov in periodičnih publikacij na fizičnih nosilcih ali dobavljenih elektronsko ali oboje (vključno z brošurami, letaki in podobnim gradivom, otroškimi slikanicami, knjigami za risanje ali pobarvankami, glasbenimi deli, tiskanimi ali v rokopisu, zemljevidi in hidrografskimi ali podobnimi kartami), razen gradiv, ki so v celoti ali v pretežnem delu namenjena oglaševanju oziroma ki jih v celoti ali v pretežnem delu tvorijo video vsebine ali avdio glasbene vsebine.

Več o stopnjah DDV je dostopno v podrobnejšem opisu [Stopnje DDV](#).

10.0 DAVČNA OSNOVA ZA OBRAČUN DDV

Osnova za obračun DDV je plačilo dobavitelju za opravljeno dobavo blaga ali storitev, prejeto od kupca, naročnika ali tretje osebe. Davčno osnovo povečujejo trošarine, drugi davki, takse in druge dajatve ter postranski stroški (provizije, stroški pakiranja, prevoza idr., ki jih dobavitelj zaračuna), razen DDV. Iz davčne osnove so izključeni določeni popusti in rabati ter zneski, ki jih davčni zavezanec prejme od svojega naročnika kot povračilo za izdatke, ki jih je plačal v imenu in za račun naročnika.

Pri pridobitvi blaga znotraj Unije se davčna osnova določi na podlagi istih elementov kot se uporabljajo pri določitvi davčne osnove za dobave enakega blaga na ozemlju Slovenije.

Davčna osnova pri uvozu blaga je carinska vrednost, določena v skladu z veljavnimi carinskimi predpisi Unije.

Pri dobavah blaga ali storitev, ki se opravijo med povezanimi osebami, je v primerih, ko se vrednosti opravljenih dobav razlikujejo od tržne vrednosti, prejemniki dobav pa nimajo pravice do odbitka celotnega DDV, davčna osnova enaka tržni vrednosti.

11.0 KRAJ OBDAVČITVE Z DDV

Promet blaga se načeloma obdavči tam, kjer je blago porabljeno oz. uporabljeno. Tako se enako obravnava uvoženo blago in na davčnem območju proizvedeno blago, hkrati pa je izvoz blaga oproščen plačila DDV. Enako se obravnava tudi promet blaga med državami članicami, pri čemer pa so zaradi ukinitve fiskalnih meja med državami članicami uvedene določene izjeme. Glede na to, da na mejah med državami članicami ni fiskalne kontrole in je zato kontrolo mogoče zagotoviti le post festum prek dokumentacije pri davčnem zavezancu, lahko sistem obdavčitve blaga po načelu namembnega kraja deluje le v prometu med zavezanci za DDV.

Po splošnem pravilu se kraj opravljanja storitev, ki jih prejme davčni zavezanec kot tak, določa glede na sedež naročnika storitev. Pri tem se za davčne zavezance za vse storitve, ki so jim opravljene, štejejo tudi davčni zavezanci, ki opravljajo tudi neobdavčljive dejavnosti in pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, so pa identificirane za namene DDV.

Če se storitve opravljajo osebami, ki niso davčni zavezanci (končni potrošniki), je kraj opravljanja storitev kraj, v katerem ima izvajalec sedež svoje dejavnosti.

11.1 Kraj obdavčitve blaga

Za kraj dobave blaga se šteje:

- pri dobavi blaga brez prevoza kraj, kjer se nahaja blago, ko se opravi dobava,

- pri dobavi blaga s prevozom kraj, kjer se nahaja blago, ko se začne odpošiljanje ali prevoz blaga (izjeme so določene v primerih, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga začne na tretjem ozemlju ali v tretji državi, pri instalaciji oz. montaži blaga, v primerih t. i. prodaj na daljavo, ki se opravijo končnim potrošnikom),
- kraj, kjer se prevoz potnikov začne, če se dobava blaga opravi na krovu plovila, zrakoplova ali na vlaku med prevozom potnikov znotraj Unije,
- pri dobavi plina po sistemu za zemeljskih plin, dobavi električne energije in energije za ogrevanje ali hlajenje po omrežjih daljinskega ogrevanja in hlajenja davčnemu zavezancu preprodajalcu kraj, kjer ima sedež preprodajalec,
- pri končni potrošnji plina, električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje kraj, kjer se dejansko porabijo.

11.1.1 Prodaja blaga na daljavo

O t. i. prodaji blaga na daljavo govorimo, kadar se prodaja blaga opravi končnim potrošnikom, blago pa jim odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba za njegov račun iz druge države članice. O prodaji blaga na daljavo ne moremo govoriti, če kupec sam prevzame blago. Pri nakupu blaga npr. prek kataloga ali interneta v drugi državi članici se obračuna DDV države prodajalca, slovenski DDV pa v primeru, če je prodajalec pri prodaji blaga na daljavo identificiran za namene DDV v Sloveniji.

Velja namreč, da je pri prodaji blaga na daljavo kraj dobave kraj, kjer se pošiljanje ali prevoz kupcu konča, če vrednost opravljenih dobav v isto državo članico preseže prag 35.000 ali 100.000 evrov, ki ga določi posamezna država članica. Dokler ta prag v posamezni državi članici ni presežen, je kraj obdavčitve v državi članici, kjer se začne pošiljanje ali prevoz blaga. Ne glede na ta pogoj pa se davčni zavezanec lahko odloči, da bo kraj obdavčitve namembna država članica. V tem primeru mora izbiro priglasiti davčnemu organu in jo uporabljati najmanj dve koledarski leti.

Če je kraj obdavčitve dobav blaga na daljavo v drugi državi članici, mora davčni zavezanec do 31. januarja leta po preteku leta, v katerem so opravljene te dobave, v elektronski obliki poročati o letnem prometu, ki ga je dosegel v posamezni državi članici, o obdobju poročanja in identifikacijski številki za DDV v namembni državi članici ter o datumu začetka oz. konca identifikacije za DDV v tej državi članici. Več o tem je dostopno na naslednji [povezavi](#).

Ko bo slovenski kupec po katalogu naročil blago pri prodajalcu v Italiji, mu bo ta obračunal italijanski DDV. Če pa se je prodajalec identificiral za namene DDV v Sloveniji, bo moral kupcu obračunati slovenski DDV.

Navedeno pa velja le pri prodajah na daljavo iz držav članic, ne pa za dobave iz drugih držav (npr. iz Srbije), pri čemer gre za uvoz blaga.

Prodaja trošarinskih izdelkov je vedno obdavčena v državi članici, kjer se prevoz ali odpošiljanje konča (zanje ne velja limit).

11.1.2 Kraj dobave blaga pri instaliranju ali montiranju blaga

Kadar blago, ki ga odpošlje ali prevaža dobavitelj, kupec ali tretja oseba, instalira ali montira dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, s poskusnim zagonom ali brez njega, se za kraj dobave šteje kraj, kjer je blago instalirano ali montirano. Dobavitelj blaga mora torej obračunati in plačati DDV v državi članici, kjer je blago instalirano ali montirano.

11.2 Kraj pridobitve blaga znotraj Unije

Pri določanju kraja obdavčitve blaga pri pridobitvah blaga znotraj Unije velja splošno pravilo, da je kraj obdavčitve kraj, kjer se nahaja blago, ko se konča odpošiljanje ali prevoz osebi, ki je blago nabavila (namembni kraj). Sistem obdavčitve blaga po načelu namembnega kraja deluje le v prometu med zavezanci, identificiranimi za DDV.

Prenos kraja obdavčitve na pridobitelja v drugo državo članico je mogoč le v primeru, če je pridobitelj identificiran za namene DDV v drugi državi članici, razen v primeru, ko dokaže, da je

pridobljeno blago uporabil za kasnejše dobave in je izpolnil obveznosti za predložitev rekapitulacijskega poročila in je kot plačnik DDV določen prejemnik blaga.

11.3 Kraj opravljanja storitev

Po splošnem pravilu se kraj opravljanja storitev, ki jih prejme davčni zavezanec kot tak, določa glede na sedež naročnika storitev. Pri tem se za davčne zavezance za vse storitve, ki so jim opravljene, štejejo tudi davčni zavezanci, ki opravljajo tudi neobdavčljive dejavnosti in pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, so pa identificirane za namene DDV.

Če se storitve opravljajo osebam, ki niso davčni zavezanci (končni potrošniki), je kraj opravljanja storitev kraj, v katerem ima izvajalec sedež svoje dejavnosti.

Za določitev kraja opravljanja določenih storitev pa veljajo posebna pravila, in sicer:

11.3.1 Kraj opravljanja storitev, ki jih opravijo posredniki

Kraj opravljanja storitev, ki jih osebi, ki ni davčni zavezanec, opravi posrednik, ki deluje v imenu in za račun druge osebe, je kraj, kjer je v skladu z zakonom opravljena glavna transakcija.

11.3.2 Kraj opravljanja storitev pri storitvah v zvezi z nepremičninami

Kraj opravljanja storitev v zvezi z nepremičninami, vključno s storitvami strokovnjakov in nepremičninskih posrednikov, nastanitvijo v hotelih ali podobnih nastanitvenih obratih, vključno z nastanitvijo v počitniških domovih, počitniških kampih ali na prostorih, namenjenih kampiranju, dodeljevanjem pravic do uporabe nepremičnin in storitvami za pripravo in koordinacijo gradbenih del, kot so storitve arhitektov in podjetij, ki zagotavljajo nadzor na kraju samem, je kraj, kjer se nepremičnina nahaja.

11.3.3 Kraj opravljanja prevoza

Kraj opravljanja prevoza potnikov je kraj, kjer se opravlja prevoz, pri čemer se upošteva prevožena razdalja.

Kraj opravljanja prevoza blaga, razen prevoza blaga znotraj Unije, osebam, ki niso davčni zavezanci, je kraj, kjer se opravlja prevoz, pri čemer se upošteva prevožena razdalja.

Kraj opravljanja prevoza blaga znotraj Unije osebam, ki niso davčni zavezanci, je kraj začetka prevoza.

11.3.4 Najem prevoznih sredstev

Kraj dajanja prevoznega sredstva v kratkoročni najem je kraj, kjer je prevozno sredstvo dejansko dano na razpolago najemniku. Pri prevoznih sredstvih kratkoročni najem pomeni najem, ki ni daljši od 30 dni, pri plovilih pa ne od 90 dni.

Kraj dajanja prevoznega sredstva v dolgoročni najem osebi, ki ni davčni zavezanec, se določa glede na sedež oziroma prebivališče prejemnika.

Kraj dajanja čolna za razvedrilo v dolgoročni najem osebi, ki ni davčni zavezanec, je kraj, kjer je čoln dejansko dan na razpolago najemniku, če izvajalec to storitev dejansko opravi s sedeža svoje dejavnosti ali stalne poslovne enote v tem kraju. Čoln za razvedrilo je čoln, ki ni daljši od 24 metrov in se pri najemniku uporablja za razvedrilo, šport ali rekreacijo.

11.3.5 Kraj opravljanja storitev pri kulturnih in podobnih storitvah, pomožnih prevoznih storitvah in storitvah v zvezi s premičninami

Pri storitvah v zvezi z vstopninami za kulturne, umetnostne, znanstvene, izobraževalne, športne, zabavne ali podobne prireditve, kot so sejmi in razstave, vključno s pomožnimi storitvami, povezanimi z vstopninami, ki se opravijo **davčnemu zavezancu**, se za kraj opravljanja storitev šteje kraj, kjer te prireditve dejansko potekajo.

Pri storitvah, vključno s pomožnimi, s področja kulture, umetnosti, znanosti, izobraževanja, športa, zabavnih in podobnih prireditev, kot so sejmi in razstave, vključno s storitvami

organizatorjev teh dejavnosti, ki se opravijo **osebam, ki niso davčni zavezanci**, se za kraj opravljanja storitev šteje kraj, kjer se te dejavnosti dejansko izvajajo.

Pri pomožnih prevoznih storitvah ter storitvah cenitve in dela na premočninah, ki se opravijo **osebam, ki niso davčni zavezanci**, se za kraj opravljanja storitev šteje kraj, kjer se te storitve dejansko opravljajo.

11.3.6 Storitve opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež zunaj Unije

Pri t. i. intelektualnih storitvah, kot so storitve prenosa in odstopa avtorskih pravic, storitve oglaševanja, storitve svetovalcev, inženirjev, odvetnikov, notarjev, bančne, finančne in zavarovalne transakcije, ki so opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež zunaj Unije, je kraj opravljanja storitev kraj, kjer ima ta oseba sedež, stalno oziroma običajno prebivališče.

11.3.7 Kraj opravljanja telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronskih storitev osebam, ki niso davčni zavezanci

Kadar so te storitve opravljene osebi, ki ni davčni zavezanec, je kraj opravljene storitve kraj, kjer ima ta oseba sedež, stalno ali običajno prebivališče.

Ne glede na prejšnji odstavek je v primeru, ko izvajalec storitev s sedežem, ali če nima sedeža, stalnim oziroma običajnim prebivališčem v Sloveniji, opravi storitve končnim potrošnikom v druge države članice v višini, ki ne preseže 10.000 evrov letnega prometa v tekočem ali predhodnem koledarskem letu, kraj opravljanja storitev država, kjer ima izvajalec storitev sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče (v skladu z načelom države članice sedeža izvajalca, torej v Sloveniji). Da se kraj obdavčitve teh storitev določi po sedežu izvajalca, mora izvajalec storitev kumulativno izpolnjevati predpisane pogoje, in sicer:

- da ima sedež, ali če sedeža nima, stalno oziroma običajno prebivališče le v Sloveniji,
- da so storitve opravljene za končne potrošnike v drugih državah članicah Unije in ne v Sloveniji in
- da skupna vrednost tako opravljenih storitev brez DDV v tekočem ali predhodnem koledarskem letu ne presega zneska 10.000 evrov.

Davčni zavezanec, ki uporablja pravila glede kraja opravljanja storitev v skladu z načelom države članice sedeža (kraj opravljanja storitev je v Sloveniji), mora poslati poročilo o ustvarjenem prometu v preteklem letu in izjavo o izpolnjevanju pogojev davčnemu organu v elektronski obliki najpozneje do 31. januarja tekočega leta za preteklo koledarsko leto (na obrazcu DDV-TBE). Pri tem ni pomembno, ali je davčni zavezanec identificiran za namene DDV v Sloveniji ali ne.

Davčni zavezanec, ki z opravljenimi obravnavanimi storitvami v koledarskem letu preseže promet v znesku 10.000 evrov, mora od takrat naprej določiti kraj opravljanja storitev po prejemniku. Davčni zavezanec mora tako začeti uporabljati pravilo o kraju opravljanja storitev po državi potrošnje s prvo dobavo, s katero preseže promet v znesku 10.000 evrov.

Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje za določitev kraja opravljanja storitev po izvajalcu, lahko za določitev kraja opravljanja storitev prostovoljno uporablja obdavčitev po prejemniku. V tem primeru mora to pravilo uporabljati najmanj v tekočem in dveh naslednjih koledarskih letih. Če se davčni zavezanec odloči za uporabo pravil glede kraja opravljanja storitev v skladu z načelom države članice potrošnje, se mora za namene obračunavanja in plačevanja DDV bodisi identificirati za namene DDV v državi članici, kjer ima kupec sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče bodisi prijaviti davčnemu organu uporabo posebne ureditve mini VEM.

Več o določanju kraja obdavčitve je pojasnjeno na [naslednji povezavi](#)¹.

11.3.8 Restavracijske storitve in storitve cateringa

Kraj opravljanja restavracijskih storitev ter storitev cateringa je kraj, kjer se te storitve dejansko opravijo.

¹ Poglavje Spremembe in dopolnitve Zakona o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 77/18).

11.3.9 Restavracijske storitve in storitve cateringa za potrošnjo na krovu ladij, zrakoplovov ali na vlakih

Kraj opravljanja restavracijskih storitev in storitev cateringa, ki se dejansko opravijo na krovu ladij, zrakoplovov ali na vlakih med delom prevoza potnikov znotraj Unije, je kraj, kjer se prevoz potnikov.

11.4 Kraj uvoza blaga

Kraj uvoza blaga je država članica, na ozemlju katere je bilo blago vneseno v Unijo.

Če pa je za blago ob vnosu v Unijo začet eden od carinskih postopkov, postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev ali zunanji tranzitni postopek, je kraj uvoza takega blaga v državi članici, na ozemlju katere se ti postopki končajo.

12.0 OPROSTITVE DDV

Razlikujemo med t. i. nepravimi in pravimi oprostitvami. Neprave oprostitve v sistemu DDV pomenijo, da davčni zavezanci, ki opravljajo oproščene dejavnosti, od svojih dobav ne obračunavajo davka, pa tudi nimajo pravice do odbitka davka, ki jim ga zaračunajo dobavitelji. Plačila DDV so oproščene določene dejavnosti, ki so v javnem interesu (zdravstvo, socialno varstvo, izobraževanje, verske skupnosti, šport in športna vzgoja, kultura, univerzalne poštno storitve itn.), zavarovalne in pozavarovalne transakcije, najem oz. zakup nepremičnin, finančne storitve, dobava kolkov in poštne znamke po nominalni vrednosti, ki se uporabljajo za poštno storitve na ozemlju Slovenije ter podobnih znamk, igre na srečo, dobava objektov ali delov objektov in zemljišč razen novogradenj oz. novo vseljenih zgradb, dobava zemljišč, dobava zlata Banki Slovenije.

Prava oprostitve pa pomeni, da davčni zavezanec DDV ne obračuna in plača, hkrati pa ima pravico do odbitka davka. Tako so popolnoma brez obremenitve z DDV izvoz blaga, dobave blaga v druge države članice, dobave blaga, ki so izenačene z izvozom blaga ali dobavami blaga v druge države članice, in storitve, ki so opravljene ali porabljene v tretjih državah oz. v drugih državah članicah, v kolikor je prejemnik davčni zavezanec, identificiran za namene DDV.

Plačila DDV so oproščene dobave blaga in storitev v carinskih in davčnih skladiščih.

12.1 Davčna skladišča

Davčna skladišča delujejo podobno kot carinska skladišča. Od carinskih skladišč se razlikujejo po tem, da se v davčnih skladiščih lahko hrani blago, pridobljeno iz drugih držav članic EU oz. blago, ki je namenjeno dobavi v druge države članice. Z vnosom blaga v davčno skladišče se odloži nastanek obveznosti za obračun DDV do trenutka iznosa blaga iz davčnega skladišča.

13.0 ODBITEK DDV

Vsak davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, je upravičen, da svojo davčno obveznost zmanjša za odbitni DDV. Odbitni DDV so tisti zneski davka, ki so izkazani na računih o nabavi blaga oz. opravljeni storitvi. Pravico do odbitka DDV pa ima davčni zavezanec le za nabavo blaga in storitev, ki jih uporabi za namene svojih obdavčenih transakcij in zakonsko točno določenih oproščenih transakcij ter v primeru občasne dobave novega prevoznega sredstva v drugo državo članico.

[ZDDV-1](#) določa pogoje za uveljavljanje pravice do odbitka DDV ter omejitve te pravice, prav tako pa tudi obveznost in način popravka odbitka DDV.

Če davčni zavezanec opravlja hkrati obdavčeno in oproščeno dejavnost, določi znesek DDV, ki si ga sme odbiti, z odbitnim deležem, ki se lahko določi za vse transakcije ali pa ločeno za vsako področje dejavnosti ob zagotavljanju ustreznega knjigovodstva.

V primeru, ko je znesek odbitka DDV višji ali nižji od tistega, do katerega je davčni zavezanec upravičen in če se spremenijo dejavniki, ki se merodajni za odbitek DDV (odpoved nakupov in znižanje cene), je treba prvotni odbitek popraviti.

Odbitka DDV ni treba popraviti v primeru uradno dokazanega uničenja ali izgube ter dajanja daril manjše vrednosti ali vzorcev.

14.0 VRAČILO DDV

V [ZDDV-1](#) je vračilo DDV urejeno v treh členih glede na vrsto upravičencev za vračilo. Vračilo DDV se tako lahko izvrši:

- na podlagi obračuna DDV (davčnim zavezancem, ki so identificirani za namene DDV v Sloveniji),
- na podlagi zahtevka za vračilo (davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici, davčnim zavezancem s sedežem v Sloveniji v drugi državi članici in davčnim zavezancem s sedežem v tretji državi) in
- na podlagi zahtevka za vračilo DDV v potniškem prometu (potnikom, ki nimajo prebivališča v Uniji).

Več v zvezi z vračili je navedeno v podrobnejšem opisu [Vračila DDV davčnim zavezancem s sedežem v Sloveniji v drugih državah in davčnim zavezancem s sedežem izven Slovenije v Sloveniji](#).

14.1 Vračilo DDV na podlagi obračuna DDV

Če za dano davčno obdobje znesek odbitkov presega znesek dolgovanega DDV, se presežek prenese v naslednje davčno obdobje. Lahko pa se davčnemu zavezancu na njegovo zahtevo presežek DDV vrne v 21 dneh po predložitvi obračuna DDV. Davčnemu zavezancu, ki presežka DDV ne prejme v roku, pripadajo zamudne obresti po obrestni meri, določeni z zakonom, ki ureja davčni postopek od prvega dne po poteku 21 dni od predložitve obračuna DDV. Če je davčnemu zavezancu potekel rok za plačilo drugih davkov, se presežek vrne po poplačilu davčnega dolga.

Davčni organ lahko pred izvršitvijo vračila DDV na podlagi obračuna DDV od davčnega zavezanca zahteva predložitev ustreznega zavarovanja za zavarovanje izpolnitve obveznosti, če dvomi v upravičenost zahtevka.

14.2 Vračilo na podlagi zahtevka za vračilo

14.2.1 Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici

Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici ima ob izpolnjevanju določenih pogojev pravico do vračila DDV, zaračunanega za blago ali storitve, ki so mu jih dobavili drugi davčni zavezanci na ozemlju Slovenije, ali zaračunanega ob uvozu blaga v Slovenijo.

Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici uveljavlja vračilo DDV v Sloveniji tako, da zahtevek za vračilo DDV vloži prek elektronskega portala v državi članici, v kateri je pridobil identifikacijsko številko za DDV ali davčno sklicno številko, na podlagi katere zahteva vračilo. Katere podatke mora navesti v zahtevku, je v zakonu točno določeno.

Več o tem si lahko preberete na naslednji [povezavi](#).

14.2.2 Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v Sloveniji v drugi državi članici

Davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji, ki ima pravico do vračila DDV v drugi državi članici, vloži zahtevek za vračilo v elektronski obliki, prek sistem [eDavki](#) in sicer najpozneje do 30. septembra po poteku koledarskega leta, v katerem je bil DDV zaračunan.

Če davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji opravlja transakcije, za katere ima pravico do odbitka DDV, in transakcije, za katere nima pravice do odbitka DDV, se vrne le tak delež DDV, ki se v skladu s pravili o odbitnem deležu v Sloveniji lahko pripiše transakcijam, za katere ima pravico do odbitka DDV. Znesek DDV, ki je predmet zahtevka ali ki je že povrnjen, mora popraviti, če je po predložitvi zahtevka za vračilo popravil prvotni odbitni delež DDV.

Več o tem si lahko preberete na naslednji [povezavi](#).

14.2.3 Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v tretji državi

Davčni zavezanec, ki v Uniji nima sedeža, ima pravico do vračila DDV, če v predpisanem obdobju ni opravil dobav blaga oziroma storitev, za katere se šteje, da so bile opravljene v Sloveniji, razen določenih dobav, ki pa so v zakonu eksplicitno navedene. Druga dva pogoja za vračilo DDV pa sta, da se blago oziroma storitve uporabljajo za namene, predpisane z zakonom in so izpolnjeni še drugi pogoji, določeni v tem zakonu, ki se nanašajo na pravico do odbitka DDV.

Več o tem si lahko preberete na naslednji [povezavi](#).

14.3 Vračilo DDV v potniškem prometu

Potnik, ki kupi blago v Sloveniji in ga iznese v osebni prtljagi na območje zunaj Unije, lahko uveljavi vračilo plačanega DDV.

Pravica do vračila DDV se ne nanaša na mineralna olja, alkohol in alkoholne pijače ter na tobačne izdelke.

Več o tem si lahko preberete na naslednji [povezavi](#).

15.0 POSEBNE UREDITVE

Zaradi specifičnosti posameznih področij so v zakonu določene posebne ureditve:

15.1 Posebna ureditev za male davčne zavezance

Za male davčne zavezance je predpisana oprostitvev obračunavanja DDV do obdavčljivega prometa v višini 50.000 evrov.

15.2 Posebna ureditev za kmete

Oprostitvev obračunavanja DDV velja za kmete, ki dobavljajo blago in storitve v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, do višine 7.500 evrov skupnega dohodka te dejavnosti v okviru kmečkega gospodinjstva za zadnje koledarsko leto.

15.3 Pavšalno nadomestilo za kmete

Kmetje, ki so oproščeni obračunavanja DDV, imajo pravico do pavšalnega nadomestila v višini 8 odstotkov pod pogojem, da predstavnik kmečkega gospodinjstva dobavlja blago in storitve davčnim zavezancem, ki morajo obračunavati in plačevati DDV po [ZDDV-1](#).

Davčni zavezanci – kupci blaga oziroma naročniki storitev iz prvega odstavka tega člena, so dolžni plačilu za opravljeno dobavo prišteti znesek pavšalnega nadomestila v višini 8 % od odkupne vrednosti in imajo hkrati pravico, da pavšalno nadomestilo pod določenimi pogoji odbijejo kot vstopni DDV.

Davčni zavezanci imajo pravico do pavšalnega nadomestila, če so predhodno pridobili dovoljenje davčnega organa. Imetnik dovoljenja mora za obdobje veljavnosti dovoljenja sestaviti obračun pavšalnega nadomestila in ga predložiti davčnemu organu do 31. januarja tekočega leta za preteklo koledarsko leto.

Pravica do pavšalnega nadomestila se prizna tudi za prodajo pridelkov in opravljene storitve s strani davčnih zavezancev – predstavnikov kmečkega gospodinjstva davčnim zavezancem v drugih državah članicah EU. Pri vračilu pavšalnega nadomestila davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici se smiselno upošteva določila [ZDDV-1](#), ki opredeljujejo vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici. Več o pavšalnem nadomestilu najdete na naslednjo povezavi [Osnovna kmetijska in gozdarska dejavnost](#).

15.4 Posebna ureditev za potovalne agencije

Ta ureditev velja za potovalne agencije, ki delujejo v svojem imenu, pri tem pa uporabljajo blago in storitve drugih davčnih zavezancev. Vse transakcije, ki jih potovalna agencija opravi potniku, se šteje za enotno storitev potniku. Potovalne agencije plačujejo DDV od razlike v ceni, nimajo pa pravice do odbitka vstopnega DDV, niti pravice do vračila DDV.

15.5 Posebna ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine

Preprodajalec lahko obračunava DDV od razlike v ceni, če blago kupi od točno določenih oseb, vendar pa pri nabavi nima pravice do odbitka vstopnega DDV, na izdanih računih pa DDV ne sme izkazovati posebej. Pri prodaji blaga na javni dražbi organizator prodaje obračuna DDV od razlike med ceno blago, doseženo na javni dražbi, in zneskom provizije, ki jo je ali jo bo pridobil organizator prodaje na javni dražbi od svojega principala.

15.6 Posebna ureditev za investicijsko zlato

Pod določenimi pogoji je predpisana oprostitev plačila DDV za investicijsko zlato, vendar imajo davčni zavezanci pravico, da se odločijo, da bodo svoje dobave obravnavali kot obdavčene dobave. V tem primeru lahko uveljavljajo tudi pravico do odbitka DDV.

15.7 Posebna ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža znotraj Unije

Posebna ureditev se lahko uporablja za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih davčni zavezanec, ki nima sedeža v Uniji, opravi osebam, ki niso davčni zavezanci, imajo pa sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče v kateri koli državi članici. Obveznost za plačilo DDV nastane v državi članici potrošnje, davek pa plača davčni zavezanec, ki nima sedeža, ob predložitvi posebnega obračuna DDV na poseben račun davčnega organa, ki nato nakaže državam članicam potrošnje pripadajoče zneske DDV.

Več o tem najdete na naslednji povezavi [Posebna ureditev mini VEM, M1SS, MOSS](#)..

15.8 Posebna ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci s sedežem znotraj Unije, vendar ne v državi članici potrošnje

To ureditev lahko uporablja davčni zavezanec, ki ima sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto na ozemlju Unije. Država članica identifikacije mora biti država članica, v kateri ima davčni zavezanec sedež svoje dejavnosti ali svojo poslovalnico. Davčni zavezanec ne sme imeti sedeža svoje dejavnosti ali stalne poslovne enote v državi članici potrošnje. Davčni zavezanec ne more uporabljati sistema mini VEM za storitve, ki so opravljene v državi članici, v kateri ima sedež ali poslovno enoto.

Posebno ureditev lahko v Sloveniji tako uporablja le davčni zavezanec, ki ima sedež ali poslovno enoto v Sloveniji in opravlja telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve znotraj Unije osebam, ki niso davčni zavezanci in nimajo sedeža ali bivališča v Sloveniji. Davčni zavezanec te ureditve ne more uporabljati za dobave, ki jih je opravil v Sloveniji. Če prijavi uporabo te posebne ureditve, mora vse obveznosti po tej ureditvi izpolnjevati v Sloveniji za tekoče koledarsko leto in še dve naslednji koledarski leti.

Več o tem najdete na naslednji povezavi [Posebna ureditev mini VEM, M1SS, MOSS](#).

15.9 Posebna ureditev obračunavanja DDV po plačani realizaciji

Po tej ureditvi se DDV obračunava in plačuje na podlagi prejetih plačil za opravljanje dobav blaga in storitev. Uporabljajo jo lahko tisti davčni zavezanci, katerih vrednost obdavčljivega prometa ne preseže 400.000 evrov (brez DDV) in ni verjetno, da bodo ta znesek presegli v naslednjih 12 mesecih in izpolnjujejo še druge predpisane pogoje.

Iz posebne ureditve po plačani realizaciji so izvzeti uvoz in izvoz blaga ter pridobitve in dobave

blaga znotraj Unije in nekatere druge dobave ter računi, ki so bili izdani, preden je bila opravljena dobava blaga oz. storitev.

Pravica do odbitka DDV je vezana na trenutek izvršitve plačila.

Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, mora davčnemu organu poročati o vseh izdanih in prejetih računih, ki niso plačani do 31. decembra tekočega leta. Popis neplačanih računov (obrazec [DDV-SezPR](#)) mora davčni zavezanec predložiti davčnemu organu v elektronski obliki najpozneje do 31. januarja naslednjega leta.

Uporaba posebne ureditve po plačani realizaciji je prostovoljna, prenehanje posebne ureditve pa je prostovoljno ali obvezno v posebej navedenih primerih.

[Obrazci za prigrasitev in prenehanje uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji \(kot pripomoček davčnim zavezancem\).](#)

15.10 Posebna ureditev za opravljanje storitev mednarodnega občasnega cestnega prevoza potnikov

To posebno ureditev lahko uporablja davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža ali stalne poslovne enote niti stalnega ali običajnega prebivališča in izpolnjuje naslednje pogoje:

- a) v Sloveniji občasno opravlja storitve mednarodnega cestnega prevoza potnikov s prevoznimi sredstvi, ki niso registrirana v Sloveniji;
- b) ne uveljavlja odbitka ali vračila DDV;
- c) ne opravlja nobenih drugih transakcij, ki bi bile predmet DDV v Sloveniji.

V kolikor se je davčni zavezanec odločil za uporabo posebne ureditve, jo mora uporabljati najmanj eno davčno obdobje oziroma celotno davčno obdobje. Uporaba posebne ureditve in obračunavanje DDV po splošnih pravilih se v skladu z [ZDDV-1](#) znotraj istega koledarskega leta izključujeta.

Davčno obdobje je v primeru uporabe te ureditve koledarsko leto.

Več v zvezi s to posebno ureditvijo je navedeno v podrobnejšem opisu na naslednji povezavi. [Posebna ureditev za opravljanje storitev mednarodnega občasnega cestnega prevoza potnikov.](#)

16.0 MOTORNA VOZILA

Zakon o davku na dodano vrednost - [ZDDV-1](#) in Zakon o davku na motorna vozila – [ZDMV-1](#) različno opredeljujeta pojem novega motornega vozila.

16.1 Novo motorno vozilo

Za **ново prevozno sredstvo** se po Zakonu o davku na dodano vrednost - [ZDDV-1](#) šteje tisto kopensko motorno vozilo s prostornino motorja nad 48 kubičnih centimetrov ali močjo motorja nad 7,2 kilovata, namenjeno za prevoz ljudi in blaga, **ki je bilo dobavljeno pred potekom šestih mesecev od datuma prve uporabe, ali s prevoženimi manj kot 6.000 km** (izpolnjen mora biti eden izmed obeh pogojev!).

Davčni zavezanec, ki pridobi novo prevozno sredstvo, ki ni namenjeno nadaljnji prodaji, mora v 15 dneh od dneva pridobitve prijaviti pridobitev novega prevoznega sredstva na obrazcu [DDV-PPS](#).

Prijava pridobitve novega prevoznega sredstva je predvidena v elektronski obliki v vseh primerih, torej tudi v primerih, ko oseba, ki pridobi prevozno sredstvo, ni identificirana za namene DDV, saj je obrazec za prijavo prevoznega sredstva dostopen na odprtem portalu brez obvezne uporabe kvalificiranega potrdila.

Več o tem je dostopno na naslednji [povezavi](#).

Po ZDMV pa se za ~~nova motorna vozila~~ štejejo motorna vozila iz tarifnih oznak: 8703 21, 8703

~~22, 8703 23, 8703 24, 8703 31, 8703 32, 8703 33 in 8703 90 ter iz tarifne oznake 8711, določenih v carinski tarifi Evropske skupnosti, objavljeni kot Priloga I Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 256 z dne 7. 9. 1987, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (ES) št. 179/2009 z dne 5. marca 2009 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 63 z dne 7. 3. 2009, str. 1), ki se dajo prvič v promet oziroma se prvič registrirajo na območju Republike Slovenije.~~

Po ZDMV-1 pa se za **ново motorno vozilo** šteje motorno vozilo iz tarifne oznake 8703 (razen 8703 10) ali 8711 kombinirane nomenklature carinske tarife iz Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 256 z dne 7. 9. 1987, str. 1), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2020/1577 z dne 21. septembra 2020 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 361 z dne 30. 10. 2020, str. 1):

- ki mora biti v skladu s predpisi, ki urejajo registracijo motornih vozil, za udeležbo v cestnem prometu registrirano v Republiki Sloveniji in
- ki v trenutku opravljenega prometa motornega vozila iz 6. člena tega zakona še ni bilo registrirano v Republiki Sloveniji, drugi državi članici ali tretji državi. Šteje se, da motorno vozilo še ni bilo registrirano, če je bilo prvič registrirano z registrskimi tablicami za namene uvoza ali pridobitve v Republiko Slovenijo, vendar za največ 30 dni.

16.2 Rabljeno motorno vozilo

Za **rabljeno prevozno sredstvo** se po [ZDDV-1](#) šteje kopensko motorno vozilo, ki je bilo dobavljeno po poteku šestih mesecev od datuma prve uporabe, **in** s katerim je hkrati prevoženih več kot 6.000 km (izpolnjena morata biti oba pogoja!).

Davčni zavezanec, ki pridobi rabljeno prevozno sredstvo, ki ni namenjeno nadaljnji prodaji, mora v 15 dneh od dneva pridobitve prijaviti pridobitev rabljenega prevoznega sredstva na obrazcu [DDV-PPS](#).

Več o tem je dostopno na naslednji [povezavi](#).

~~DMV se od motornih vozil, ki se ne štejejo za nova motorna vozila po ZDMV-1, ne plačuje. Po ZDMV-1 pa se za **rabljeno motorno vozilo** šteje vsako drugo motorno vozilo, ki ni novo motorno vozilo in motorno vozilo, vneseno iz druge države članice ali uvoženo iz tretje države, ki v trenutku opravljenega prometa motornih vozil iz 6. člena tega zakona še ni bilo registrirano v drugi državi članici ali tretji državi, ker registracija po predpisih države, iz katere je vozilo vneseno ali uvoženo, ni potrebna in se to vozilo prvič registrira v Republiki Sloveniji.~~